Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Wednesday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Telephone: Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.00
Hält år, efterskottsvis	1.50
Halft år	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 5 September, 1917

Tvångsutskrivningslagen.

Lagen om militär tvångsutskrivning, antagen av ett dött parlament, har nu trätt i kraft. Straffklausulerna i lagen äro sådana, att all diskussion av dess principer och paragrafer måste falla. Pressen har fått munkorg även i detta fall, det canadensiska folkets mun har tilltäppts.

Det svenska folket är ett laglydigt folk — därom ha många vittnesbörd avlagts. Det är därför självklart, att svenskarna här i landet komma att efterleva den nya lagen, huru denna nu än har tillkommit. Som vi ha oss bekant, att majoriteten svensk-canadensare, i likhet med västerns folk i allmänhet, äro avgjort mot tvångsutskrivning, förstå vi, att efterlevnaden icke kommer att ske med någon större hänförelse. Om det även sker med sura miner — vilket är alldeles naturligt och berättigat i föreliggande fall — så måste efterlevnaden komma. Men vi få aldrig glömma, att vi samtidigt oavlåtligt måste arbeta på en förändring i detta avseende, att vi måste inträssera oss politiskt och så snart tillfälle ges med röstsedlarna i våra händer kasta våra röster till förmån för dem, som äro villiga att förändra tvångsutskrivningslagen.

Hundratals, ja, kanske tusentals unga svenska män i Canada komma i den närmaste framtiden att bli utkommenderade till krigstjänst. Många av dessa kommo hit, emedan de visste, att landet icke krävde militärtjänst; andra kommo hit under regeringens garanti mot tvångsutskrivning. Dessa komma säkerligen att känna sig besvikna, men för dem återstår intet annat än att — om ock motvilligt — böja sig under den nya lagen. Må deras besvikelse så egga dem, att de vid nästa allmänna val utkräva en blodig, politisk hämnd på de autokrater, som nu trotsat folkets vilja!

Canada blir nu inrangerat bland världens militärstater. Den allmänna värnplikten a la Preussen synes bli dess lott. I öster, i Quebec, mullra revolutionens åskor, i väster höras undertryckta suckar och förbannelser. Framtidens himmel är höljd i svarta moln. Det finnes blott en, som i närvarande stund förmår skingra dem, om folket giver honom makten: Laurier. Må han bliva alla rättsinniga svenskars man!

Uppfostran till fred.

Vid Canadas Skand. storloges av I.O.G.T. nyligen hållna årsmöte i Kelliher diskuterades även fredsfrågan. En resolution antogs, såsom förut omtalats i denna tidnings spalter, vari logerna inom storlogens område manades att i sina logeprogram infatta fredssaken samt gjordes uttalande om att studiecirklarna måtte upptaga den som studieämne. Mr O. L. Holmgren höll även under mötet ett tal, vari han manade till arbete i fredens tjänst och betonade särskilt nödvändigheten av att de ungas uppfostran måste ske med tanke på fred och icke krig.

Det är med särskild tillfredsställelse vi anteckna dessa uttalanden, som tala gott om storlogens etiska karaktär. Det skulle vara synnerligen önskvärt, om även andra svenska organisationer här i landet ville uttala sig i samma anda och påbörja ett verkligt fredsarbete. Vi veta, att många avhålla sig från direkt fredsarbete i dessa tider, ty "svenskarnes anseende i landet kunde därigenom bli lidande", menar man. Oftast är det dock ej "svenskarnas anseende" som så mycket förestavar en dylik uraktlåtenhet, utan ren personlig feghet, fruktan för att stöta sig med omgivningen och de maktägande och därigenom personligen få obehag. Varje redlig svensk måste tillbakavisa dylika fega tankar. Såsom världsmedborgare är det allas vår plikt att arbeta för freden, för omintetgörandet av ett upprepande av det ohyggliga, som nu utspelas i världen. Om även "svenskarnes anseende" just nu skulle lida av ett dylikt arbete — vilket knappast är troligt — skall man dock säkerligen senare hålla fredsvännerna räkning för det de nu utföra.

Mr Holmgrens ord om de ungas uppfostran med tanke på fred och icke krig äro även synnerligen behjärtansvärda. Här kan varje fader och moder, varje lärare och lärarinna, över huvud taget varje vän till de unga draga ett strå till stacken. Må denna uppfostran börja i hemmen vid tidig ålder för att fortsättas i skolan och föreningslivet. Om de ungas sinnen redan från späd ålder genomsyras av fredstanken, skola de säkerligen vid mogen ålder reagera mot alla attentat mot fred. Och därmed vore sannerligen mycket vunnet för mänsklighetens framtida utveckling.

Svensk folkbiblioteksrörelse.

En av resolutionerna, som antogos av sommartinget vid Round Lake, Sask., var, såsom man torde påminna sig, av följande lydelse:

"Önskvärdheten av en organiserad svensk folkbiblioteksrörelse över hela landet."

Kanske det kan synas för tidigt att uttala sig i denna fråga, då den komité, som fick till uppgift att utreda den, ännu icke sammanträtt. Men vi bedja att redan från början få påpeka, att det icke är vår mening att här framlägga ett fullt utarbetat förslag, ty något sådant ha vi ännu icke lyckats åstadkomma.

Vi vilja emellertid lyckönska sommartinget till resolutionen ifråga, ty det är nog ganska tydligt för en och var, som det minsta känner till förhållandena, att det är mycket klent beställt med den svenska litteraturen bland landsmännen i Canada, och att just studerandet av svensk litteratur är ett av de bästa medlen för det svenska kynnets och den svenska odlingens bevarande härute. En av Förenta Staternas största bokhandlare uppgav en gång för den, som skriver dessa rader, att marknaden med svensk litteratur är ovanligt hårdarbetad i Svensk-Amerika. De svenskar, som mest inträssera sig för dylik litteratur, äro enligt hans utsago industriarbetarne i städerna. På landsbygden säljas mycket få svenska böcker. Mr Axel Carlson, som gjort vidsträckta resor genom de svenska settlementen i västra Canada, vittnade även vid det ovan nämnda sommartinget, att med de svenska farmarenas bibliotek är det ganska klent beställt, ehuru de oftast äro ganska välsituerade. Bibeln, psalmboken och Eatons katalog äro nära nog de enda böcker, som påträffas i de svenska farmarenas hem. Av detta sorgliga faktum slutes nödvändigtvis, att den härovan omtalade folkbiblioteksrörelsen är starkt av behovet påkallad, om den svenska odlingen skall bliva beståndande och föras framåt inom den svenska folkstammen i Canada, om vi och våra bzarn överhuvud taget skola förmå behålla vår svenska nationalitet.

Men vad skall man med bibliotek att göra, då svenskarna icke läsa svensk litteratur? kanske någon frågar. Vi vilja svara, att om bibliotek existerade i de svenska settlementen, och om dessa bibliotek sättas i rätta händer, skall säkerligen inträsset för denna litteratur väckas och växa. Biblioteket måste komma i rätta händer. Det måste förestås av personer, som ha någon inblick i den svenska litteraturen, och som äro villiga att offra tid och krafter för inträssets väckande. De svenska föreningarna få även här ett tillfälle att kraftigt stödja biblioteket på den egna platsen, och kan detta bl. a. lämpligen ske genom anordnandet av föredrag och diskussioner i litterära ämnen, genom föredragandet på sammanträden och fäster av svenska litterära alster, varvid man icke bör vara så fasligt rädd för den allra modärnaste litteraturen, såsom nu ofta är fallet. Vi tro knappast det skulle skada, om dansen och kortspelet vid föreningarnas samkväm finge maka åt sig en smula för dylika litterära idrotter.

Som vi påpekat, ha vi ingen plan utarbetad för en eventuell svensk folkbiblioteksrörelse, men vi hoppas att i en framtid bli i tillfälle att återkomma till denna sak. Under tiden kanske det icke vore alldeles ur vägen, om våra ärade skribenter i "Ordet Fritt" satte sina pännor i rörelse och skrevo om detta inträssanta ämne. Säkerligen skulle sådana förslag framkomma, att komitén av dem kunde ledas i dess maktpåliggande värv.

Reformationsminnet.

Martin Luther är bland kyrkohistoriens revolutionära personligheter ojämförlig särskild därutinnan, att ingen såsom han så ödesdigert och omfattande har skakat den hävdvunna samfundsbyggnadens grundvalar och murar, ehuru han så helt uppgått i sin egna personliga fromhets hjärtekrav. Med rätta ha vi vant oss att från hans uppträdande räkna vad vi ännu så länge kalla den nyare tidens första tidevarv. Hålla vi oss till det verkliga, det andliga orsakssammanhanget, sådant det uppenbarat sig i det föregående och det efterföljande tidsförloppet, kan ingen tilldragelse som epokgörande skiljemärke mäta sig med de lutherska avlatstesernas stridsmaning, varken den genuesiske upptäcktsfararens landstigning i Nya världen eller storturkens stormning av den österländska kristenhetens kejsarstad, såsom reformationens motståndare ännu alltjämt söka hävda.

Från protestantismens eget läger har man ock velat bestrida Luthers och den från honom utgående reformationens epokgörande betydelse, idet att man med eftertryck betonat hans beroende av medeltidens åskådningssätt i mångfaldiga hänseenden och rent av velat göra honom till en ren medeltidsgestalt, den sistfödde avläggaren av medeltidskulturens enligt förmenande numera utsinade alstringskraft. Detta är en sanning med modifikation. Ty medeltiden får ej, liksom i det vulgära språkbruket, begagnas såsom ett samlingsrum för allting föråldrat och övervunnet. Under medeltiden ha de kristna folken genomgått en uppfostran, som inom mångfaldiga kulturområden lämnat efter sig outplånliga spår i hela deras efterföljande liv.

Dock måste det erkännas, att mycket i Luthers på sin tid revolutionerande lära icke håller streck i vår modärna tid, icke kan uppställas som ledstjärna för modärna människor. Det är därför ett beklagligt misstag, då en del präster och kyrkosamfund vilja av Luther skapa ett helgon, vars lära är ofelbar, vid vilken man ej får röra med reformerande händer. I den andan har den i denna tidning förut omtalade svenska katekesnämnden handlat, och dess verk är därför dömt att snart dö, ty modärna människor kunna icke acceptera den ofelbarhetsdogm, vilken endast går ut på att hålla den andliga utvecklingen tillbaka i stället för att föra den framåt.

Tvärtom måste erkännas, att den protestantiska världen är i stort behov av en ny reformator, som visserligen kan gå i Luthers spår, som kan i vissa avseenden bygga på det verk, han började, men som också måste nedriva delar av Luthers verk och vara i stånd att giva något helt nytt. Om en dylik reformator skulle uppstå, skall säkerligen samma skådespel upprepas som vid Luthers framträdande. Vår tids präster skola smäda och förföljа honom, ty de önska i allmänhet intet högre än att få förbli vid det gamla och förlegade, det som håller människorna bundna vid dogmer och i fördomar och vidskepelse. Undantag, och lysande sådana, finnas naturligen, men majoriteten av detta släkte står ännu och stampar på 1500-talets mark och vilja förbli där.

Reformationen var i princip ett hävdande av samvetsfrihet, av tanke- och yttrandefrihet. Vid firandet av 400 års-minnet av reformationen talas det också stora ord härom. Men med handlingen, med omsättandet i levande liv av denna vackra idé är det sämre beställt. För att framdraga ett konkret fall kan påminnas om det årsmöte, som ett visst svenskt kyrkosamfund nyligen höll i Winnipeg. I samband med detta möte hölls en större reformationsfäst, varvid granna och rörande ord talades av en speciellt importerad talare. I nästa ögonblick voro emellertid detta samfunds präster redo att antaga en resolution, som på det skarpaste fördömde reformationens huvudprincip, den samvetsfrihet för vilken Luther kämpade en ofta tillsynes hopplös kamp. Dylika exempel kunde uppräknas i det oändliga. Högst vidriga uttryck tager sig detta skändande av reformationsminnet i dessa dagar, då svenska präster och "professorer" i Canada vilja förneka det svenska folket rätten att tänka fritt, att tala fritt, att handla fritt.

Dessa mörka makters kamp, som står i så uppenbar strid mot Luthers anda, skall dock säkerligen ringa framgång hava. Ty folket och de mera klarsynt seende prästerna skola säkerligen så kraftigt reagera och med sådan makt hävda reformationens grundprinciper, att Lutherjubiléet i stort sett blir värdigt firat icke blott med ord utan även i handling.

Martin Luthers fullt mänskliga verk skall av alla frihetens och demokratiens vänner i tacksamt minne bevaras.

Hugget och Stucket

Att bemöta den lögnaktiga — själva rubriken är en osanning — och idiotiska dravel, som presterats mot Svenska Canada-Tidningen i Canada Posten av den 28 dennes av kolportören Arvid J. Östling, kan knappast falla en förnuftig människa in. Den var tydligen för magstark även för den annars icke så nogräknade Canada Posten, ty den tillförordnade redaktören-kolportören lär ha blivit tvingad att teckna sitt namn under artikeln, ehuru han helst önskade gömma sig bakom Canada Posten. Ett annat bevis på att man tydligen skäms för den tillförordnade redaktören är, att han icke ännu tillkännagivits som redaktör i samtidan, ehuru han redan redigerat två av dess nummer, då detta skrives.

•

Även för den svenska missionsförsamlingen i Winnipeg har kolportör Östling, vilken tydligen tror, att han talar till en hop fånar, blivit för magstark. Han har nämligen efter knappt ett års härvaro resignerat. Vi få väl hoppas, att han har vett nog att lämna Canada, där han gjort sig absolut omöjlig, och söka sig marknad i Billy Sundays land, där han bäst passar, ty han hör till dem, vilka skämma ut kristendomen, vilka måste bekämpas av alla svenskar i Canada, som ivra för svenskhetens och det svenska folkets framåtskridande. — Kolportör Östling har — helst genom ovannämnda artikel — visat, att han åtminstone kan tillvitas "ljusskygghet, okunnighet, inskränkthet och kulturfientlighet" — mest okunnighet. Titta bara på artikeln, dess urusla svenska och idiotiska definitioner!

•

En pärla i artikeln vilja vi ej undandraga våra läsare. Läs och baxna:

"Skulle de (missionsprästerna) vara 'kulturfientliga'? Vi undra verkligen om redaktören ens vet vad ordet menar, så lärd han tror sig vara. Sundin säger att det betyder odling, skötsel, utbildning, förädling, civilisation o. s. v. eller med andra ord, att befordra växtlighetens utveckling, avla djur och civilisera människan."

Avla djur var det, ja!

•

På det skarpaste måste det emellertid protesteras mot kolportör Östlings skamlösa påstående, att signaturen "Calle P." på ett ironiskt sätt låter förstå att han gärna sett olyckshändelsen (med mr Jens Jacobsen) dödligt inträffa". Men kolportören citerar hela Calle P:s brev till mr Jacobsen i Canada Posten, och alla kloka människor kunna därav utläsa, att någon dylik ohygglig insinuation icke föreligger.

•

Frågan för veckan.

Blir ni tvångsutskriven?

•

Det är kanske icke alla svenskar i detta land bekant, att generalkonsul dr. David Bergström räknas till de få, som på sin tid gjorde framlidne lektor P. P. Waldenström svarslös. P. P. W. hörde ju annars till dem, som icke voro sena att svara på en framslungad anklagelse, och med de stora advokatoriska egenskaper han besatt lyckades han nästan alltid ganska väl, hur sjuk hans sak än var. Men en gång gav han emellertid tappt och det är därom denna lilla historia handlar.

P. P. W. var som bekant icke nogräknad med medlen, då det gällde politiken. Dr. Bergström hade han naturligen ett gott öga till, då han i honom såg en av sina farligaste och mest begåvade politiska motståndare.

Själv hade ju Waldenström sin valkrets i Gävle, medan dr Bergström representerade huvudstaden. Nu hände det sig, att P. P. W. någon gång 1902 eller 1903 stod upp i den svenska riksdagen och hoverade sig över att han aldrig lagt sig i valen i Stockholm, medan däremot hans politiska motståndare i Stockholm under valen arbetade mot honom uppe i Gävle.

Även gingo, och först 1905 ansåg dr. Bergström tiden vara inne att giva P. P. W. "för gammal ost". Så hände det sig, att dr. Bergström en dag sagda år påminte riksdagen om P. P. W:s yttrande att han aldrig lagt sig i valen i Stockholm. Dr. Bergström bad att få läsa upp utdrag ur en artikel ur en svensk-amerikansk tidning (antagligen Missions-Vännen) från den tidpunkten. Tal. citerade flera punkter i ett brev från Stockholm i sagda tidning, vari brevskrivaren ordade om valen i Stockholm, i vilka han sade sig ha tagit en aktiv del. Brevskrivaren gick i detta brev särskilt hårt åt dr. Bergström.

"Och detta aktstycke", slutade dr. Bergström sitt anförande, "är undertecknat: Gud med oss! Broderligen, P. P. W."

Det har sällan skrattats så gott i den svenska riksdagen som efter detta anförande. Och P. P. W. själv smet under talets gång skamflat ut. Detta är såg även slutet på hans politiska bana. Och dr. Bergströms vänner sade:

"Det där har David gått och burit på i flera år."

•

I Svenskt Postarkiv berättar "världspostmästaren" Törnebladh, som till för kort tid sedan skötte den berömda postanstalten Karungi utrikes i Haparanda, en episod om gendarmeriöversten Kornilov, som på sin tid huserade i Torneå:

Kornilov var nog en mera fruktad man, men i grund och botten en fin och belevad herre (som, inom parantes, bjöd på sällsynt goda cigarrer när man kom på uppvaktning). Som exempel på hans ridderlighet kan omnämnas följande historia. En svensk tjänsteman, som hade trakasserats av de ryska gränsposterna, fann sig föranlåten anmäla saken för Kornilov. Svensken i fråga kallades på skämt för den "svenske Kornilov". Detta visste den ryska, och han lär ha yttrat att han kände sig stolt över att en svensk ville bära hans hatade namn. När så svensken i fråga androg sitt ärende, gick Kornilov fram till sin vapensamling på ena väggen, nedtog ett gevär, räckte det till den svenska Kornilov och gav honom — tillstånd att skjuta gendarmen. "Nå, vad gjorde du med gendarmen?" frågade jag svensken. Denne svarade med en obetalbar gest: "Jag lät honom leva".

•

Vi ha råkat få under våra ögon en tidning som utkommer i Örebro och kallas Örebro-Krönikan, vari vi läsa om en yngling som skriver om ett försök att utröna Örebroarnas sinne för det originella. Han gick fördenskull fram till en ung man med alldagligt utseende, käpp, strråhatt och stärkkrage. Mötet ägde rum på stadens Storgata, och den studielystne började sitt experiment med att resonera om den sjaskiga flaggan på teaterhuset, som vajade till Gustafs ära. "Sedan lade jag min högra hand på offrets vänstra axel, tittade honom stadigt i ögonen och viskade varligt sakta likt en mojnande aftonbris:

— Kom med mig, så ska vi äta spik och kasta lasso om poliskonstapeln som patrullerar därborta.

Effekten var ödesdiger. Jag hade knappast talat ut förrän ynglingen damp medvetslöst i gatan. Av hans hemskt förvridna drag förstod jag att han tydligen ansett det mindre passande att äta spik och på indianvis kasta lasso om en patrullerande poliskonstapel. Jag blev naturligtvis mäkta förgrymmad och för att ge luft åt mina upprörda känslor samt förströ mig en smula, tog jag fram en köttyxa och bankade biff av ynglings-kadavret".

Är man så där i allmänhet i Örebro nu för tiden?

•

En rapportör i Canada Posten klagar:

"Fastän man kan frestas understundom att tro, att evangelium icke mer har sin forntida kraft, då syndare blevo frälsta i stora massor, änskönt det förkunnades i allmänhet av olärda och lekmän, så är det dock icke fallet. Gud vare lov! Visserligen få vi icke se stora skaror falla till, men det är icke evangelii fel. Evangelium är ännu en kraft till frälsning för var och en som tror. Det är förhållandena, som äro annorlunda".

•

Ja, det är ju så lätt, att skylla allt på "förhållandena". Vi skulle emellertid vara i stånd att giva rapportören mera konkreta orsaker, såsom exempelvis den motspänstiga tidsandan, prästernas efterblivenhet och ett allt mer upplyst folk, som reagerar mot dessa efterblivna prästers dogmer och vidskepelser, och som kräver en fördomsfri och upplyst religion.

N. F. B.

Brevet för dagen.

Manitoba Free Press
Winnipeg, Man.

Herr redaktör Dafoe!

Kanske jag icke bort ställa detta brev till Eder, ty Ni kanske icke mer än ansvarig för vad som skrives i Eder ärade tidning. Det glunkas nämligen om att Ni står totalt under toffeln på Sir Clifford Sifton, ägaren av Manitoba Free Press. Ni får i så fall ursäkta, och är jag redo att göra en ursäkt, om Ni verkligen skulle skriva all den — ursäkta! — dravel, som numer förekommer i Eder ärade tidning och Ni i likhet med biskop Brask måste säga: "Därtill är jag nödd och tvungen". För mitt "jobbs" skull.....

Före kriget hade Eder ärade tidning ganska gott anseende bland oss liberaler — jag säger oss, ehuru jag numer, på grund av Edert och andras s. k. liberalers uppträdande, med största tvekan räknar mig till de liberale — Ni förde vår talan ganska väl, Ni tycktes ganska bra ignorera Eder "bas" — och det var ju en oerhört stor förtjänst i våra ögon. Ni syntes nästan alltid — ibland gjorde Ni ju ett och annat felsteg förstås — träda fram för de frisinnade idéerna. Men så kom det välsignade kriget. "Hunnerna" — det är Edert eget uttryck — skulle förstås förintas, men icke nog därmed. Canada skulle blödas till sista blodsdroppen för detta ädla ändamål. Ni blev genast söt vän med dem, Ni förut sökt bekämpa, patentpatrioterna, kapitalisterna och så småningom med de återvända "veteranerna". Ni hetsade dessa "hjältar" mot sådana uslingar som F. J. Dixon och riksdagsman Rigg. Ni förmådde dem att med våld undertrycka yttrandefriheten i Winnipeg. En massa sansade människor samlades i största ordning för att resonera om den dyrbara tvångsutskrivningen — det borde ju vara varje medborgares rätt i ett demokratiskt land att så göra — och Ni hetsade "hjältarna" på dem. De slogos kanske bättre än vid Ypres. De slogo Dixon i blod. De frisinnade i Manitoba böra känna sig tacksamma mot Eder för detta verkligt frisinnade handlingssätt.

När den stora liberala kongressen för en tid sedan hölls i Winnipeg, uppfyllde Ni genast Edra patriotiska plikter och "skällde ut" den för dess uttalande mot konskription, för Laurier! Har man hört på maken! Och ehuru Ni antagligen har Eder bekant, att sådant är västerns tänkesätt, framhärdar Ni i att söka bluffa allmänheten med att det endast är några få, "foreigners" mest, som så tänka, endast ett fåtal tidningar, såsom de usla "Morning Leader" i Regina och Hon Franks tidning i Edmonton, som försvara den liberala kongressens resolutioner. Jag skulle djupt beklaga Eder och sir Clifford — när skall han åter förtjäna några miljoner på det canadensiska folket? — om västerns folk, vilket Ni nog har svikit, skulle taga den hämnd på Eder, som Ni säges förtjäna....

Ja, nu har vi äntligen fått Eder länge efterlängtade och älskade konskription. Och det bästa är, att inga tidningar få knysta mot den — konfiskering och fem års fängelse vinka alltid! Ni kan nu antagligen taga Eder en välförtjänt semester, ty nu behöver Ni icke längre uttrötta Ederhjärna med sofisteri för att försvara denna utmärkta åtgärd. Ingen, som ej vill taga årslångt fängelse, vågar besvara edra utgjutelser. Och när Ni kommer tillbaka från Eder efter det tankeansträngande arbetet välförtjänta semestern, kan Ni med största lugn åter börja att på det mest skändliga sätt "skälla ut" Edra motståndare. Något svar får Ni aldrig. Deras mun är tilltäppt av lagen. Hurra!

Jag beder Eder att till Sir Clifford framföra min vördsamma hälsning med önskan, att han än en gång må förmå uppstå från de döda, sin politiska död.

Med kollegial hälsning,
Eder förbundne,
Calle P.

LOGEN STRINDBERG AV VASA ORDEN
anordnar fäst å
SCOTT MEMORIAL HALL
FREDAGEN DEN 7 SEPTEMBER, KL. 8.30 E. M.
God orkester Violinsolo
Sång Musik Förfriskningar Dans
Inträde, 25 cents.

Tel. St. John 1517 — Allt i den elektriska branschen
ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON - MANAGER
Specielt uppmärksammas uppeättandet af Ledningar för Ljus och Lampor i färdigbygda hus. Lampor finnas.
588 TALBOT AVE. ELMWOOD
GEVÄRS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

SVENSK AUKTIONÄR.
Till våra skandinaver öst om Prince Albert efter C. N. R. banan, som ämna hålla auktion på sin egendom och tillhörigheter, önskar undertecknad stå till tjänst såsom auktionär. Jag utför detta arbete billigt och till största belåtenhet.
Ni behöfver endast skrifva till mig och noggrant uppge den plats där ni bor samt adress, och hvad ni har att sälja, samt den tidning ni önskar annonsera uti. Jag vill annonsera samt låta trycka edra auktionssedlar och sända dem till eder.
Klipp ut adressen:
A. LOFDAHL,
Brockington, Sask.
Bostad: N.W.16—47—19.

STUBBRYTARE
Stark konstruktion
Bästa material.
Alla delar af stål.
BOVING HYD. & ENG. CO.
Lindsay, Ont.

Uppfinnare.
Skrif till mig idag och erhåll listan öfver uppfinningar, som behöfvas och min illustrerade bok om patenter på svenska språket. De sändas FRITT.
H. J. Sanders,
Patentadvokat,
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

Abingdon Hotel
7—9—11 Abingdon Square,
New York, N. Y.
Ledande hotell för skandinaviska resanden med alla modärna förbättringar för andra och tredje klassens passagerare.
Rekommenderadt af de främsta ångbåtslinjerna.
Passagerare mötas på järnvägsstationen vid deras ankomst till New York.

KONSTGJORDA LEMMAR
införas tullfritt. SOLDATER
och andra, som behöva dylika, böra skaffa sig de bästa som kunna erhållas.
De varken skava, överhetta eller suga änden av den avtagna lemmen.
Erickson Artificial Limb Co. 66 Nash Av. N. Minneapolis, Minn.

LÄKARE.
418—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.
DR. B. GERZABEK
LÄKARE,
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvorna, könS- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privat sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m. 7—10 på kvällen.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Philadelfana, London. Specialist: Bröst, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Konterstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—8, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 787

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögata, örata, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, - - MANITOBA

BROOKS & SUTHERLAND
Barristers, Solicitors, Notaries etc.
708 STERLING BANK BUILDING,
WINNIPEG.
SVENSKA TALAS.
Phone Main 6255.
Cor. Portage Ave. & Smith St.

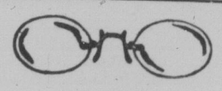
För ögon-sjukdomar
Konsultera
JAMES SHAEN
Registrerad optimetrist.
280 Portage Ave., Hörnet af Smith St.
Winnipeg, Man.
R. G. GORDON DRUG STORE
Personlig uppmärksamhet åt alla patienter.

EDMONTON ALTA.
DR. J. BOULANGER
Post Graduate från Paris och London
sjukhus. F. d. Kirurg Misericordia
Maternity, Montreal
Genito-Urinary Diseases Laboratorium
Kontor och bostad:
10011 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Nästa dörr till Yale Hotel
Telefon 1032.

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE
Båtar avgå från NewYork
"HELLIG OLAV" .. Sept. 20
"UNITED STATES" .. Okt. 4
"OSCAR II" ..... Okt. 18
"HELLIG OLAV" ... Nov. 8
Biljetter utställas mellan alla stationer i U. S., Canada och Sverige. Lokalagenter i alla städer.
Scandinavian American Line
236 Nicollet Ave., Minneapolis.
—eller—
P. M. Dahl S/S Agency
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.